Sunterkloas Veurleesverhoalen - Hoofdstuk 7 Dij nooit baang is, leert nait dapper wezen

Boeten t dörp gaait der n smale weg noar links, t laand ien.

Eerst komen der n poar boerderijen aan rechterkaant van weg, din nog ain aan linkerkaant en din komt t leste hoes van t dörp.

Vrouger woonde doar boer zien eerste aarbaider, mor dat is laank leden.

Nou woont Foske ien dat hoes, mit heur pa en moeke en bruierkes en zuskes.

Foske is Annebeth heur vrundin.

Ale kiender ien t dörp kinnen twij kanten oet as ze van t haim òf komen, links en rechts.

Kiender dij op n drijsprong wonen, kinnen drij kanten op fietsen.

Kiender bie n kruuspunt kinnen vair kanten oet, mor Foske mor ain kaant.

Aaltied dij aine kaant op, noar t dörp tou.

Foske mor ain kaant op, mor Sunterkloas kin gewoon deur rieden t Peerd kin makkelk dwaars deur t laand en over sloten.

t Hoes doar Foske woont, is aal wel honderd joar old.

Ezzenboom dij noast t hoes staait, is nog older.

Foske is bie Annebeth te speulen.

Opa paast op.

Mor zo zegt e tegen baai wichter: “As joen hoes ais vertellen kon, Foske, din zol je wat heuren”.

“Wat din?”, vroagen baai wichter tougelieks.

Opa gaait der ais goud veur zitten.

En Annebeth wait wel, nou komt der wat.

“Hail vrouger laip Sunt-Nikloas om t hoes tou met n ket te rabbeln.”

“Mit n ket?”

“n Ket. Vrouger zaten boeven en rovers en doodsloagers mit n ket om bain vaast ien t hok. En n schip doar beslag op legd was, wer aan ket legd. Ket doar Sunt-Nikloas mit rabbelde, was veur ondeugende kiender”.

“Wazzen der din n bult ondeugende kiende vrouger?”

“Welnee. En Swaarte Piet haar ook n zak bie hom. Doar konden ondeugende kiender ien en dij nam e din mit noar Spaanje”.

Opa holdt t ien de goaten of Foske en Annebeth nait baang worden van t verhoal.

“En Swaarte Piet haar n rou ien haand. Hai kon n kiend over knij pakken en din wat veur t gat geven”.

Annebeth en Foske mouten de om lagen.

“Ie lagen der om”, zegt opa, “mor grote minsken mouken kiender hail vrouger baang veur Sunt-Nikloas. Zai dochden dou: ain dij nooit baang is, leert nait dapper wezen”.

Aan t ind van mirreg brengt Annebeth Foske weerom.

En as ze van verren t hoes stoan zigt, verbeeldt Annebeth heur dat ze n zaacht flustern heurt:

“Dij nooit baang is, leert nait dapper wezen”.

Hoofdstuk 7 Dij nooit baang is, leert nait dapper wezen
Uit: Sunterkloas Grunneger Veurleesverhoalen
Auteur: Klaas Pieterman

